

2. Perskaityk tekstą.

Ona Jautakė

Eglė ir Smilga

Miško pakrašty, tarp skarotų eglių, iš vėjo atneštos sėklelės išdygo Smilga. Išsikėtojusios eglių šakos jai užstodavo saulę. Bet ten, aukščiau, ji spindėjo lyg deimantas... Todėl mažoji Smilga iš visų jėgų stiebėsi aukštyn. Pastangos davė vaisių: netrukus ji ūgiu prilygo dešimtmečiai šalia augusiai Eglutei. Laibas liemuo vos išlaikė pražydusią Smilgos šluotelę, užtat saulės spindulių niekas nebeužstojo.

– Esi šaunuolė, – šyptelėjo Smilgos kaimynė Eglė. – Tik kas bus, kai atšniokš vėtra? Ji ir mus kartais išrauna su šaknimis.

Smilga gūžtelėjo pečiais: iš kur jai žinoti, kas ta vėtra, jei gyvena žemėje vos vieną vasaros mėnesį? Siūnuojama^ž švelnaus vasaros vėjo, ji tik dairėsi aplinkui ir galvojo: „Kuo didesnis esi, tuo įdomiau gyventi. Ką tos mano sesės temato? Skruzdėlytę ar rėpliojantį vikšrelį. O aš...“

Tik dėl vieno dalyko galėjo graužtis: linksmasis kikilis, zylutė ar musinukė vis nutūpdavo ant Eglutės šakų pačiuibėti. Žydinti Smilgos šluotelė jų dėmesio nenusipelnė. Nenusileisdavo ant jos net drugelis: jie plasnojo ir šoko savo grakščius šokius ten, žemai, ir ieškodavo nektaro, kutendami savo ilgais juokingais straubliukais mažųjų, nežymiųjų pažemės smilgelių žiedynus.

Prabėgo vasara. Smilgos šluotelė pagelto ir liūdnai pasviro į šoną. Ruduo auksu ir purpuru^ž nudažė miško lapuočius, ir Smilgos širdelė alpo nuo jų gražumo. Šalti lietūs ėmė skalbti laibą^{jį} Smilgos liemenį, o kartą jie pasišaukė talkon nirtų^ž rudens vėją.

– Ak, aš tuoj nulūšiu! – sušuko jo kedenama Smilga.

– Glauskis prie mano šakelių, – išskėtė glėbį kaimynė Eglutė.

Taip Smilga ir išsigelbėjo.

O vieną rytą iš dangaus ėmė kristi kažkas puraus, balto ir šalto. Storais sniego kailinėliais apsiklojo Eglutė ir jos sesės. Sniego stogas uždengė ir aukštosios Smilgos galvelę. Eglutė jau negalėjo padėti gležnajai išsišokėlei. Ir po kelių akimirkų ši tysojo visu ilgiu, apklota sniegu, sapnuodama pirmąjį žiemos sapną.

Ž *siūnuoti* – linguoti, svyruoti

purpuras – raudonai violetinė spalva

laibas – labai plonas

nirtus – užsispyręs, labai piktas

– Kaip gaila, – atsiduso Eglutė. – Ji buvo tokia miela ir juokinga!

Eglutė žinojo, kad Smilgą nulenkęs sniegas išbarstė po žemę mažyčių, vos įžiūrimų sėklelių, iš kurių pavasarį išdygs naujos šluotelės. Tik ar tarp jų rasis tokių drąsulių, užsimojusių praaugti medžius ir pasiekti saulę? Matysim. Kiek čia iki to pavasario – tik žiemos sprindis...

Atsakyk į klausimus ir atlik užduotis (remkis tekstu).

2.1. Kur augo Smilga?

1 t. ☐

2.2. Kas atnešė Smilgos sėklelę?

1 t. ☐

A. Drugelis.

C. Kikilis.

B. Skruzdėlytė.

D. Vėjas.

2.3. Kodėl mažoji Smilga stiebėsi aukštyn?

1 t. ☐

A. Norėjo pajauti švelnų vasaros vėją.

C. Norėjo, kad ją pagirtų eglutė.

B. Norėjo, kad niekas neužstotų saulės.

D. Norėjo sužinoti, kas yra vėtra.

2.4. Kodėl Smilga nežinojo, kas yra vėtra?

1 t. ☐

A. Buvo labai aukšta.

C. Buvo labai drąsi.

B. Buvo labai laiba.

D. Buvo labai jauna.

2.5. Rask tekste ir pabrauk Smilgos mintis, kurios paaiškina, kokiam reikia būti, kad būtų įdomiau gyventi.

1 t. ☐

2.6. Kas pirmą kartą išgąsdino Smilgą?

1 t. ☐

A. Šalti lietūs.

C. Atšniokštusi vėtra.

B. Nirtus rudens vėjas.

D. Šaltas sniegas.

2.7. Koks Eglutės elgesys rodo, kad ji buvo draugiška?

1 t. ☐

2.8. Pasakoje Eglutė vadina Smilgą išsišokėle. Paaiškink, kodėl Eglutė ją taip vadina.

1 t. ☐

2.9. Ką apie Smilgą žinojo Eglutė, o pati Smilga to nežinojo?

1 t. ☐

Paaiškink, kodėl.

2.10. Kaip klostėsi Smilgos gyvenimas? Sunumeruok įvykius iš eilės.

1 t. ☐

	Smilga džiaugėsi saulės spinduliais.
	Sniegas išbarstė po žemę mažyčių Smilgos sėklelių.
1.	Iš vėjo atneštos sėklelės išdygo Smilga.
	Mažoji Smilga iš visų jėgų stiebėsi aukštyn.
	Smilga tysojo visu ilgiu, apklota sniegu.
	Šalti lietūs ėmė skalbti Smilgos liemenį.

2.11. Paaiškink, ką reiškia šie pasakojimo žodžiai.

1 t. ☐

širdelė alpo nuo gražumo	
lietūs ėmė skalbti	
tysojo visu ilgiu	

2.12. Kuri patarlė ar priežodis labiausiai tinka pasakos pagrindinei minčiai nusakyti?

1 t. ☐

- A. Gerą kaimyną brangink.
- B. Aukštą medį visi vėjai užkliudo.
- C. Lauke toli matyti, miške toli girdėti.
- D. Nėra to blogo, kas neišeitų į gera.